

РЕШЕНИЕ

№ 8159

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6978** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. против решение № ППН-01-540/2021 от 23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021г., подадена от Н. А. Н. срещу Министерство на здравеопазването и министъра на вътрешните работи, за неоснователна.

С жалбата се поддържа, че незаконосъобразността на акта се състои в неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя по документ за самоличност и без изрично негово съгласие, които са в пряка връзка с неговото здраве. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорваното решение.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, чрез упълномощен представител, оспорва жалбата, като поддържа, че е нередовна и недопустима, евентуално неоснователна. Претендира присъждане на разноските по делото.

Заинтересованите страни - министърът на вътрешните работи и Министерство на здравеопазването, чрез процесуалните си представители, оспорват жалбата като неоснователна. Претендират отхвърлянето ѝ, както и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено

следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а и се установява от представените писмени доказателства, че КЗЛД е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021г., подадена от Н. А. Н. срещу Министерство на здравеопазването и Министерство на вътрешните работи, с предмет: неправомерно предоставяне на негови данни в обхват данни от документ за самоличност - номер на документ и дата на издаване, от Министерство на вътрешните работи на Министерство на здравеопазването, съответно неправомерно получаване на такива от последното министерство.

В жалбата е посочено, че за твърдяното нарушение жалбоподателят е установил на дата 12.07.2021 г. от сайта his.bg. Сочи се, че при попълване на данните си в посочения сайт жалбоподателят объркал с един месец датата на валидност на документа си за самоличност, която грешка била отчетена от сайта. Така жалбоподателят установил, че Министерството на вътрешните работи е предоставило на Министерството на здравеопазването или на друга институция неговите лични данни без съгласието му.

Министерството на вътрешните работи и Министерството на здравеопазването са уведомени за образуваното производство пред КЗЛД с връчени на 15.09.2021 г. уведомления.

Постъпило е становище от Министерството на здравеопазването с вх. № ППН-01-540#4/23.09.2021 г., с което се взема становище за неоснователност на изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразно обработване на лични данни на жалбоподателя.

Представен е протокол за извършена служебна справка на 07.07.2022 г. за наличната на уеб сайт <https://www.his.bg> информация, с приложени 15 бр. електронни разпечатки.

От заинтересованите страни е изискана информация относно изясняване на факти и обстоятелства във връзка с образуваното производство по жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021г.

Постъпило е и становище от Министерството на вътрешните работи и министъра на вътрешните работи с вх. № ППН-01-540#8/21/13.07.2022 г., с което се поддържа, че жалбата е неоснователна. КЗЛД е уведомена, че през 2018 г. от Държавна агенция “Електронно управление“ (ДАЕУ) в дирекция “Комуникационни и информационни системи” - МВР са постъпили искания за становище за включване на Министерство на здравеопазването като потребител към средата за междурегистров обмен за достъп до Регистър “Български документи за самоличност“, по които след съгласуване с дирекция “Български документи за самоличност” са изготвени и изпратени писма до ДАЕУ със становища, че не следва да се предостави достъп на Министерство на здравеопазването до Регистър “Български документи за самоличност“. Посочва се, че не е сключвано споразумение между двете министерства за осигуряване на обмен и информация между Единната информационна система на Министерство на здравеопазването и НАИФ НРБЛД на Министерство на вътрешните работи. От страна на МВР и в частност от дирекция “Комуникационни и информационни системи” не е осигурена и не е осигурявана връзка между регистър “Български документи за самоличност” и сайта www.his.bg, както и министерството не разполага с информация дали се съхраняват лични данни на лицето, което се регистрира на етапа на верификацията от страна на Министерство на здравеопазването.

Представени са с административната преписка и горепосочените становища във

връзка с искането за включване на Министерство на здравеопазването като потребител към средата за междурегистров обмен за достъп до Регистър "Български документи за самоличност".

Изисканата от Министерството на здравеопазването информация е представена със становище с вх. № ППН-01-540#9/21/13.07.2022 г.

С решение от проведено на 25.01.2023 г. заседание на КЗЛД, обективирано в протокол № 2/2023 г., е прието становището на Дирекция „Правни производства и надзор“, като жалбата е обявена за допустима и е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание. Като страни в производството по същата са конституирани жалбоподателят Н. А. Н. и като ответни страни Министерство на здравеопазването и министърът на вътрешните работи, последният с оглед разпоредбата на чл. 29 ЗМВР.

Съобщението за насрочено заседание за разглеждане на жалбата е връчено на жалбоподателя на 06.02.2023 г.

С писмо с вх. № ППН-01-540#18/21/13.02.2023 г. от Министерството на електронното управление КЗЛД е информирана, че Министерството на здравеопазването няма предоставен достъп до справки от регистър „ Български документи за самоличност“ към МВР в средата за междурегистров обмен.

С писмо с вх. № ППН-01-540#19/21/16.03.2023 г. от страна на министъра на здравеопазването е предоставена „ Функционална спецификация за реализация на система за запазване на час за ваксинация“, въз основа на която е разработен софтуерният код от „ Информационно обслужване“ АД, в качеството му на системен интегратор и обработващ лични данни на Министерство на здравеопазването по смисъла на чл.4, т. 8 от Общия регламент относно защитата на лични данни.

На 03.05.2023 г. е проведено заседание на КЛЗД, на което жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021 г. е разгледана по същество, като е предложен проект на решение и е определен срок за изготвянето му до 05.06.2023 г.

Последвало е постановяване на оспорваното в настоящото производство Решение № ППН-01-540/23.06.2023 г., с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021г., подадена от Н. А. Н. срещу Министерство на здравеопазването и министъра на вътрешните работи, за неоснователна.

За да постанови оспореното решение, КЗЛД е приела, че с оглед контекста, в който се твърди, че е извършена процесната обработка - неправомерно предоставяне на данни в обхват данни от документ за самоличност - номер на лична карта и дата на издаване, от Министерство на вътрешните работи на Министерство на здравеопазване, съответно неправомерно получаване на такива от последното министерство за целите на регистрация на физическите лица за ваксинация чрез интернет базираната на уеб сайт his.bg платформа, част от НЗИС, следва извод, че поначало както Министерство на здравеопазването, така и министърът на вътрешните работи имат качествата на самостоятелни администратори на лични данни - чл. 28г, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 29, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

За преценка основателността на изложените в жалбата твърдения за извършени от ответните страни нарушения на правилата за защита на личните данни КЗЛД е приела, че следва да се разгледат правилата, които са установени за лицата, които обработват личните данни на физически лица в качеството на администратор на лични данни.

Посочено е, че от гледна точка на Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни, което се осъществява от администратори на лични данни, трябва да е в

съответствие с отнасящите се до него принципи, прогласени в член 5 и някои от критериите/условията за законосъобразност на обработването на данни, изброени в чл. 6 и чл. 9, § 2 от Регламента. Законосъобразността, за която се говори в обсъждания принцип, означава най-общо, че обработването на личните данни трябва да е в съответствие със закона. В контекста на защитата на личните данни, за да се приеме, че е налице законосъобразност, следва да е налице преди всичко наличие на условие за обработване на личните данни по чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (когато се касае за обикновена категория лични данни) или по чл. 9, § 2 Регламент (ЕС) 2016/679 (когато се касае за специална категория лични данни).

Комисията е приела, че в разглеждания случай не се установяват и доказват твърденията на жалбоподателя за извършване на процесната обработка на данните от ответните страни, а именно за предаване на данни - номер на документ за самоличност и дата на издаване на документа за самоличност, от Министерство на вътрешните работи на Министерство на здравеопазването, съответно за получаване на тези данни от последното министерство, поради което е приела за безпредметно изследването на въпросите относно наличието/липсата на условията за законосъобразното обработване на процесните данни. Изложени са мотиви, че проверка на въведените от потребителя данни се извършва чрез съпоставка на въведените в регистрационната форма от потребителя с данните/информацията, която се съдържа за здравноосигурените лица в Република България в регистрите на Националната здравно - информационна система и по-конкретно проверката се извършва чрез съпоставка на данните за имена, идентификатор, номер на документ за самоличност, дата на издаване и място на издаване на документа за самоличност, като в случай на несъответствие на данните системата не позволява на потребителя продължаване към следващата стъпка - запазване на час за ваксинация. При въведени грешни данни формата не предоставя никаква информация на потребителя относно това къде е допусната грешката, съответно не маркира/оцветява и полето, в която е допусната грешката, а единствено уведомява/информира потребителя, че данните не са въведени коректно. Самият портал his.bg и формата за регистрация не записват и не съхраняват лични данни. Данните от формата се попълват единствено с цел верификация, която не прави запис в база данни, а се извършва единствено проверка. По тези съображения КЗЛД е приела, че от страна на жалбоподателя не са представени доказателства в подкрепа на твърденията, изложени в жалбата, а именно за наличието на осигурен от Министерство на вътрешните работи достъп до данни от Регистър "Български документи за самоличност" на Министерство на здравеопазването, съответно за достъпването на такива данни от последното министерство, а от събраните такива служебно не са установени такива данни, поради което е формиран извод, че не са доказани твърденията на жалбоподателя за извършено нарушение на правилата за защита на личните данни от ответните страни.

При тези съображения жалбата е обявена за неоснователна, като решението на КЗЛД е прието единодушно.

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 28.06.2023г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Комисията за защита на личните данни, предвид правомощията ѝ по чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД, да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Съгласно чл. 51, § 1 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/ "всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза /"надзорен орган"/.

В Общия регламент относно защитата на данните - чл. 52, чл. 53 и чл. 54, европейският законодател предоставя свобода на преценка на националния законодател при уреждането със закон на общите условия за избор или назначаване на надзорните органи, изискванията за независимост и правилата за създаването на органите. Нормите на Регламента в тази част (особено тези по чл. 53 и чл. 54) изцяло препращат към съответното национално законодателство. Европейският законодател изрично е указал, че продължителността на мандата на надзорните органи, съгласно чл. 54, параграф 1, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679 е предмет на регламентация от всяка държава членка със закон. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно която председателят и членовете на комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове, изцяло отговаря на изискването за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД.

При това положение съдът приема, че оспореното решение е издадено компетентен по време орган и не е нищожно на основание чл. 146, т. 1 АПК, поради което неоснователно е възражението на жалбоподателя в тази връзка.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити.

При постановяване на оспорения акт органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и

на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019 г. За образуваното производство са уведомени подателят на жалбата, Министерството на здравеопазването и министърът на вътрешните работи, който в съответствие с чл.29 от ЗМВР е администратор на лични данни. На 25.01.2023 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за редовна и допустима. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобщи следното:

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на данни в обхват данни от документ за самоличност - номер на лична карта и дата на издаване, от Министерство на вътрешните работи на Министерство на здравеопазване, съответно неправомерно получаване на такива от последното министерство за целите на регистрация на физическите лица за ваксинация чрез интернет базираната на уеб сайт his.bg платформа, част от НЗИС. При съвкупната преценка на събраните в производството пред административния орган доказателства налага се изводът, че КЗЛД законосъобразно и правилно е приела, че жалбата се явява неоснователна. В процесния случай не са ангажирани по делото доказателства, установяващи наличието на осигурен от Министерство на вътрешните работи достъп до данни от Регистър “Български документи за самоличност“ на Министерство на здравеопазването, съответно за достъпването на такива данни от последното министерство. Обратно, от представените писмени доказателства, включително приетото по делото уведомително писмо от Министерството на електронното управление, се установява, че Министерството на здравеопазването няма предоставен достъп до справки от регистър „ Български документи за самоличност“ към МВР в средата за междурегистров обмен. Установено е, че проверката на въведените от потребителя в his.bg данни се извършва чрез съпоставка на въведените в регистрационната форма от потребителя с данните/информацията, която се съдържа за здравноосигурените лица в Република България в регистрите на Националната здравно - информационна система, като в случай на несъответствие на данните системата не позволява на потребителя продължаване към следващата стъпка, съответно при въведени грешни данни формата не предоставя никаква информация на потребителя относно това къде е допусната грешката и не маркира полето, в

която е допусната грешката, а единствено уведомява потребителя, че данните не са въведени коректно. Установено е, че порталът his.bg и формата за регистрация не записват и не съхраняват лични данни. По тези съображения съдът намира, че оспореното решение на КЗЛД, с което жалба с рег. № ППН-01-540 от 12.07.2021г. е обявена за неоснователна, е постановено и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Настоящият съдебен състав не установи и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. Комисията за защита на личните данни, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника и на всяка от заинтересованите страни следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лв., определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу решение № ППН-01-540/2021 от 23.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Министерството на здравеопазването сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в

14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: